

més prompte millor els efectes de la crisi acaben, facilitar el desenvolupament de les activitats turístiques i continuar consolidant la imatge de la Comunitat Valenciana com un destí segur, acollidor i singular.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Passem a la pregunta número 233, formulada pel diputat Rubén Ibáñez, del Grup Parlamentari Popular, al conseller d'Hisenda i Model Econòmic sobre el canvi del model de finançament.

Quan vullga, senyoria.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias, presidenta.

Señor *conseller*, en materia de financiación autonómica no avanzamos, y usted lo sabe.

Yo entiendo que antes, delante del presidente, le ha gustado hacer el teatrillo aquel de... «No sean ridículos» me ha dicho. Mire, usted está ahora elaborando las cuentas del presupuesto del año que viene. Usted y yo, y no sé si algunos más, sabemos que en esas cuentas se va a contemplar menos financiación que el año actual. Lo sabemos. Lo sabemos.

Por dos motivos. Primero, porque nuestro crecimiento de las entregas a cuenta va a ser inferior a la media nacional y, segundo, porque la liquidación del año menos dos es muy inferior a la actual. Por lo tanto, a mí me parece bien que, delante de todos, tilde de ridículo esto, pero el ridículo lo hará usted el día 29, cuando lo presenten y no pueda justificar, salvo que se lo invente, que vamos a tener menos financiación, como le dijo aquel del PP. Porque eso es un hecho probado y se va a ver enseguida.

Pero, claro, no suficiente con esto, hace algunos años usted se quejaba del reparto del déficit por medio del estado a las comunidades autónomas. Yo no le veo ahora quejarse. El déficit para el año que viene se marca en el 5%, el estado se queda el 3,9 y a las comunidades autónomas les pasa el 0,6. Y usted está encantado. Y usted está encantado, no dice absolutamente nada.

Pero, claro, volviendo al sistema de financiación, en el año 2018, a principios del año 2018, los trabajos de la comisión de expertos quedaron en el cajón del ministerio, y desde entonces hasta ahora no han visto la luz. Usted, por aquel entonces, decía... Me gusta guardarme tuits suyos, tengo una colección, tengo una carpeta entera. Tiene de muy buenos, después seguramente le enseñaré alguno más. Pero en el año 2018, el 21 de junio del 2018, decía aquello de: «En la financiación autonómica el trabajo político todavía no ha empezado –junio del 2018–, está todo por hacer». «Y este trabajo –fíjese lo que decía entonces– no tiene que empezar en el Congreso –ahora nos dice que no, que esto es un tema del

congreso–, sino en el Consejo de Política Fiscal y Financiera, donde hay más proximidades de las que parece».

Mire, señor *conseller*, es notorio que no avanzamos. Es notorio que estamos siendo perjudicados por el actual sistema de financiación. Y yo le pregunto: ¿qué medidas va a tomar el Consell ante la falta de cambio de modelo de financiación por el Gobierno de España?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta formulada, té la paraula l'honorable conseller d'hisenda.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Gràcies, presidenta.

Gràcies, senyor Ibáñez.

M'ha agradat la seua intervenció. De veritat. Crec que és un altre to i és una altra manera en què podem entendre'ns.

Efectivament, anem a tindre menys ingressos que la mitjana en les entregues a compte per un motiu senzillíssim: perquè formen part d'un sistema de finançament absolutament injust. Tan senzill com això. Vull dir, és que, efectivament, és coherent el que està dient vosté.

I també és evident que l'any passat el déficit era de l'1,1 respecte del PIB i que enguany serà del 0,6. Efectivament, però nosaltres, i vosté és el primer que m'ho va demanar, i aixina ho vaig fer en el Consejo de Política Fiscal y Financiera, des del primer moment –perquè d'açò ja parlem d'uns quants anys–, que demanàvem fons d'anivellament o déficit asimètric.

Què estem fent nosaltres des del primer dia, amb una certa posició ambigua per part del Partit Popular al respecte? Demanar déficit asimètric, practicar el déficit asimètric. Com? Amb eixos famosos 1.325 milions, demanant el Foga històric, demanant les diferències respecte del finançament de la dependència –segons la llei de dependència–, respecte del que realment passa...

Per tant, estem aquí, i estem fent activitats proactives, ens movem, anem per les comunitats autònomes, mirem a la cara a presidents i a consellers d'hisenda, encara que no siguen del mateix partit. Perquè creiem, per damunt de tot, i m'agradaria que açò es consolidara en estes Corts, que el tema del finançament no és un tema partidista. És un tema de mirades diferents des dels diversos territoris per l'herència històrica d'un sistema que va naixer en el 2002 i que en el 2009 no es va acabar d'arreglar.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la formulació de pregunta, per part del diputat Rubén Ibáñez. Esperem que el conseller arribe a l'escó i li done la paraula.

Quan vullga, senyoria.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias.

Me alegra que me tilde de coherente. Fíjese, la incoherencia es tildarme hace unos minutos de ridículo y ahora tildarme de coherente, cuando estoy diciendo exactamente lo mismo. La diferencia es que el foro al que usted hoy, ahora, está hablando es más reducido que el de antes y tenía que quedar bien, lógicamente.

Pero, mire, para mí lo ridículo es que usted, que ha estado gritando, gritando durante todo este tiempo con que el gobierno se apropiaba del déficit y no lo dejaba a las comunidades autónomas, ahora aplauda que del déficit del 5% el 3,9 sea para el estado y el 0,6 sea para las comunidades autónomas. Ridículo me parece que vayamos a tener menos financiación este año, precisamente este año. Ridículo me parece que no vayamos a tener el fondo de nivelación.

Le he dicho que tenía una colección importante de tuits suyos. Le voy a sacar otro, incluso le sacaré un par más que tengo, porque, de verdad, es glorioso. Usted dice que «la diferencia entre Mariano Rajoy, Cristóbal Montoro y el presidente Sánchez es que este último tiene la voluntad de aportar 1.325 millones que reivindica la comunidad». Esto lo dijo el 21 de junio del 2018. El 3 de julio del 2018 se mostraba «optimista porque ya iba a empezar en un mes la reforma del sistema financiación».

Y le voy a decir uno más antiguo, del 2016, porque a mí esta foto me encanta. En el 2016 usted decía: «Es imprescindible la reforma de la financiación en esta legislatura. La situación es insostenible». Si en el 2016 era insostenible, ¿ahora qué es?

Y, por lo tanto, yo le vuelvo a pedir y a preguntar: ¿qué va a hacer el gobierno valenciano ante la falta de un nuevo sistema de financiación para todos los valencianos?

Muchas gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a continuar donant resposta a la pregunta, té la paraula l'honorable conseller d'hisenda.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Farem tot el que calga dins de la llei. Tot. Perquè, com diu vosté molt bé, jo ja deia l'any 2016 «la situació actual és insostenible». Per la raó senzilla que tots els ciutadans espanyols, d'acord amb l'article 156 de la Constitució, tenen dret als mateixos recursos en l'escut social bàsic. I això no és així.

Però no és així des de l'any 2002... Què dic des de l'any 2002, perdone que siga injust amb la història. Des de que vam tindre les primeres transferències en sanitat i en educació, i que en 2002 es podien haver solucionat, perquè ja totes les comunitats autònomes tenien eixes grans competències i es podia comparar. I no es va fer, es va preferir la facilitat que l'*statu quo* d'arribada esquera en forma de sistema, d'*statu quo* d'eixida. Això fou terrible, però és que el senyor Rodríguez Zapatero en l'any 2009 l'únic que va fer, davant de les pressions de tots, és corregir una miqueta l'eix mediterrani en un 4%, però no va canviar l'*statu quo* de l'any 2002.

És ara, amb la força de tot este parlament i de l'acció proactiva del govern de la Generalitat, amb totes les comunitats autònomes, les que són d'un color i les que són d'un altre, que podran revertir tot això. És que ens va la vida. Perquè el que no podem és que, per a poder gastar el mateix la mitjana, eixe diferencial haja de ser en forma de préstecs, en forma de crèdits... És a dir, augmentant la bola del deute. Això no pot ser. Perquè això és injust, perquè no hi ha cap motiu per a pensar que això siga aixina.

I, per tant, a on estan les discrepàncies de caràcter partidista? No fem de les diferències de caràcter partidista un problema, ha de ser una unitat en este tema. Jo crec que podem estar junts en eixe sentit.

I hem aconseguit una cosa, eh? I és que en tota Espanya sàpiguen d'este problema. Ara no hi ha ningú en Espanya que s'atrevisca a qüestionar que som la pitjor finançada. Ningú. També és veritat que tenim necessitat de fer pedagogia.

I una cosa, no sé si ho he dit abans, però crec que és important. El nostre plantejament no és bilateral, és multilateral. Volem una solució per al conjunt de comunitats autònomes, amb dos principis. El subsector comunitats autònomes està infrafinançat, totes, també Galícia, també Astúries, també Cantàbria. Perquè el que se'ns ha concedit és molt costós i el creixement i el finançament no és al mateix ritme.

Però és que, a més que no hi ha suficiència...

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Vaja finalitzant, senyoria.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

...el que no hi ha és equitat entre nosaltres. I esta segona part també l'hem de discutir, sobretot des de la perspectiva dels pitjors finançats.

Suficiència i equitat, ara i sempre.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la pregunta 937, formulada pel diputat Manuel Pérez Fenoll, del Grup Parlamentari Popular, al Consell sobre la taxa turística. Serà substanciada pel conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

Té la paraula l'il·lustre diputat Manuel Pérez Fenoll per formular la pregunta.

El senyor Pérez Fenoll:

Buenos días.

Gracias...

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Quan vullga, senyoria.

El senyor Pérez Fenoll:

...presidenta.

Señor *conseller*, señor Soler. Estará de acuerdo conmigo que cuando una cosa se simplifica y se aclara se hace más entendible para un mayor número de ciudadanos.

Por tanto, sería bueno que hoy, en un ejercicio de transparencia por su parte, ante este pleno simplificara su respuesta al máximo, no le diera vueltas para intentar agradar a la vez a los profesionales del sector turístico y a sus socios de gobierno. Porque los primeros no quieren la implantación de la mal llamada tasa turística y sus socios de gobierno sí. Ayer, el señor Illueca, en este estrado, dijo que en su ADN llevaba la tasa turística.

Y también sería un ejercicio de transparencia política no engañar a aquellos que puedan tener dudas diciéndoles que ese impuesto va a revertir en mejorar el sector, porque sus socios de gobierno, los que le tienen atadas las manos, lo quieren para otras cosas.

Y el empeño de nuestro grupo simplemente es que se aclare la posición del gobierno, porque en estos momentos, y sobre todo en estos momentos, tenemos que dar mucha tranquilidad a un sector para que recupere las cifras que tenía, por lo menos, en 2019.

A usted le he oído de decir en varias ocasiones, con mucha frecuencia, que es un sector importantísimo de nuestra economía, que supone más del 15 % del PIB valenciano, que supone más del 15 % del empleo... Pues siendo así las cosas, no puede ser que coincidiendo en el tiempo mareen, toreen al sector con declaraciones. El señor Puig con tibieza, no sabemos si quiere o no quiere la tasa; el señor Colomer con dureza, diciendo que la tasa turística es «inoportuna, poco

empática y nada recomendable». Usted no sé si con chiste, solo vería comprensible la tasa turística si el sector la apoya. Si no hay acuerdo, ¿a qué santo?

Las declaraciones en el sector hacen que estén un poco mareados, mientras que otros miembros de su gobierno, nada menos que los vicepresidentes, la señora Oltra y el señor Illueca, que, además, no tienen ni competencias ni en tributación ni en turismo, van más lejos y no solo dicen que la tasa turística tiene que ser una realidad, sino que dicen en qué se tiene que gastar el dinero que se recaude en la tasa turística. Incluso llegan a criminalizar al sector diciendo que la culpa de que los jóvenes no encuentren vivienda es porque está el turismo por medio.

Por tanto, le ruego que sea muy claro y diga si van a inventarse este nuevo impuesto que afectará al sector turístico o, por el contrario, ustedes, los del Partido Socialista, van a ser el dique de contención frente a sus socios. Diga sí o no, es así de sencillo, señor *conseller*. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta formulada, té la paraula l'honorable conseller d'Hisenda.

Quan vulga, senyoria.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Gràcies, senyora presidenta.

Fa tan sols dos dies vaig comparéixer a la comissió d'economia per a informar i donar-los explicacions sobre esta qüestió, ja que estem davant d'un assumpte complex en el fons i en la forma. Complex. Complex. Complex, com es demostra en la geografia turística d'Europa.

La geografia turística ens diu que és un tema que està damunt de la taula i, per tant, dogmatitzar sobre això dient que la taxa turística salvarà el sector o la taxa turística matarà el sector em sembla una simplificació incorrecta, imprudent i contrària als interessos de la mateixa activitat econòmica.

Per tant, si vosté el que em pregunta és quina és la posició actual del govern, jo li dic que, efectivament, la posició actual del govern és un tema que es debat, com moltes altres coses en qualsevol govern, i més en govern de coalició, però que en estos moments la posició actual està continguda en el text de la Llei d'acompanyament que hem presentat.

Però el tema està obert. Jo crec que els interessa a vostés també estar en el tema, perquè la cosa no és sí o no, una simplificació tan gran, el problema és: què?, com?, per a què?, quan? En este moment, per descomptat que no, acabe de dir-ho, el sector està, pobret, recuperant-se com pot d'una de les pitjors crisi que ha tingut en tota la seua història. (*Aplaudiments*)